

Udførelsen af *murgennembrydninger*, lovforslagets kap. 4, blev krævet ved indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 26 af 12. februar 1944, og man regner med, at der blev udført ialt henved 30 000 murgennembrydninger.

De nu foreslåede bestemmelser adskiller sig ikke væsentligt fra de tidligere, men vil kun undtagelsesvis vedrøre den bestående bebyggelse, da de i medfør af indenrigsministeriets bekendtgørelse af 12. februar 1944 udførte murgennembrydninger i det store og hele er bibeholdt.

Udgiften til murgennembrydning under krigen svarede i det væsentlige til de herfor i § 6 i indenrigsministeriets fornævnte bekendtgørelse fastsatte statstilskud. Disse udgjorde eksempelvis pr. gennembrydning:

for 48 cm jernbeton	100 kr.	
- 24 - —	61 -	
- 96 - beton	108 -	
- 24 - —	42 -	
- 4 stens mur	72 -	og
- 2 — —	37 -	

Hertil kom et statstilskud på fra 15 til 33 kr. for udmuring ved brandmure med $\frac{1}{2}$ stens mur uden forbåndt med de tilstødende mure.

Udgifterne vil i dag på grund af det forhøjede prisniveau formentlig ligge ca. 50 pct. højere.

ad 4.

På grundlag af de fra krigen indhøstede erfaringer har luftværnsudvalget anset det for påkrævet at søge de gældende regler om brandsikre etageadskillelser udvidet derhen, at ikke alene den øverste etageadskillelse burde udføres brandsikker.

Udvalget har i betænkningen side 46—49 begrundet dette forslag med, at muligheden for at begrænse ilds udbredelse til en enkelt etage, uanset hvor i bygningen denne måtte være beliggende, er langt større, når etageadskillelserne ikke kan gennembrændes; brandfri etageadskillelser virker således som en slags „vandrette brandmure“ og vil iøvrigt kunne bidrage til standsning af lettere bombers dybere nedtrængen i bygningerne, hvor en øverste brandsikker etageadskillelse ikke er tilstrækkelig.

Endvidere vil efter udvalgets skøn fladebrande have væsentligt vanskeligere udviklingsmuligheder i en bebyggelse, hvor samtlige etageadskillelser er brandsikre, end blandt bygninger, hvor etageadskillelserne er udført af træ på den tidligere sædvanligt benyttede måde. Da faren for storbrande og fladebrande er størst i den høje bebyggelse, har man fundet det nødvendigt i hvert fald i denne bebyggelse at søge samtlige etageadskillelser udført brandsikre, medens helt de samme hensyn ikke gør sig gældende i bebyggelse på 3 etager og derunder, hvorfor man her har ment at kunne stille lempeligere krav.

ad 5.

Straffebestemmelsen i lovforslagets § 24 svarer i hovedsagen til bestemmelsen i § 69 i byggelov nr. 148 af 29. marts 1939 for staden København og er tiltrådt af justitsministeriet. En ændret formulering af paragraffen vil næppe være påkrævet, idet det følger af det almindelige princip — jfr. rpl.s § 937 —, at bødestraf i tilfælde som det omhandlede efter omstændighederne kan erstattes af en advarsel.

D a h l.

V. Sørensen.

Til indenrigsministeriet.